

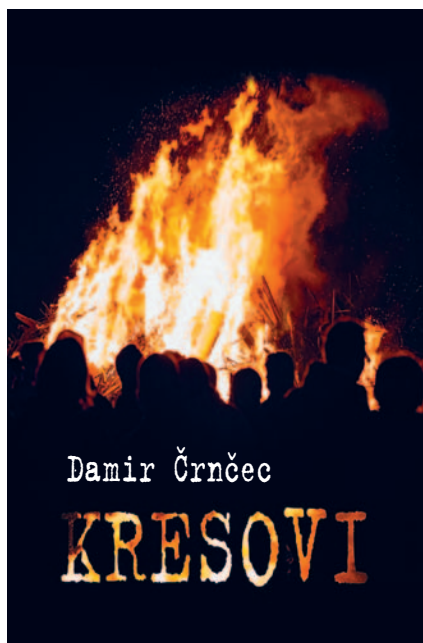

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

DAMIR ČRNČEC, KRESOVI

Podatki o knjigi

- Naslov: Kresovi
- Podnaslov: Med pehom in prospehom
- Avtor: Damir Črnčec
- Mnenja o knjigi: Vera Ban, Aleš Primc, mag. Silvester Šurla, Janez Turinek, Lucija Ušaj
- Urednik: Ivan Mohar
- Cena: 25 €
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: trdo vezano
- Število strani: 360
- ISBN: 978-961-278-273-3
- Založnika: Celjska Mohorjeva družba in Inštitut za globalno upravljanje IGLU
- Leto izdaje: 2016

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Mirno in dostojanstveno, pa vendar odločno in nepopustljivo!

V želji, da bi bila prihodnost slovenskega naroda svetlejša in bolj optimistična, postavlja avtor pred nas ogledalo prehojenemu četrstoletju samostojnosti naše države. Njegova pronicljiva beseda nas opozarja, da je za tako prihodnost potrebno želeli si, znati in seveda tudi kaj postoriti, kajti nič se ne zgodi samo od sebe. Vztrajnost in pogum se splačata.

Knjiga Damirja Črnčeca, nekdanjega generalnega direktorja OVS in direktorja Sove, je zbirka njegovih intervjujev, kolumn, prispevkov in digitalnih objav od januarja 2013 do maja 2016. V njih podoživimo dogajanja v slovenski in globalni družbi ter spremljamo avtorjeva poglobljena razmišljanja o času, za katerega nihče ni hotel verjeti, da nas bo tako zaznamoval in tako ogrozil vrednote, iz katerih je Evropa zrasla, a na njih pozablja. Iz prvih intervjujev je zaznati navdušenje nad lastno državo kljub napakam, na katere pronicljivo opozarja, predvsem pa tudi navdušenje nad članstvom v Evropski uniji in občutkom, da smo Slovenci končno prišli domov, tja, kamor sodimo. Od leta 2015, predvsem od sredine tega leta dalje, pa se avtor kot strokovnjak za varnostna vprašanja seveda ne more izogniti analizi varnostnega stanja v Evropi po prihodu množice ilegalnih migrantov z nam tujimi navedami, vero in kulturo, predvsem pa z grožnjami, da bo mir, ki smo ga vzeli že kot gotovo dejstvo, resno ogrožen. Damir Črnčec, zvest sebi in vrednotam, ki jih zastopa, napiše tisto, kar je v danem trenutku treba povedati, tudi če to ni vsem všeč. Njegove analize so ostre kot britev. Iz sivine povprečja izstopa s svojim zavzemanjem za pravično, pravno, prebujeno, prerojeno, prenovljeno in sodobno Slovenijo.

O avtorju

Dr. Damir Črnčec je bil rojen leta 1973. Na Fakulteti za družbene vede v Ljubljani je leta 1997 diplomiral iz politoloških znanosti, leta 2003 je končal magistrski študij, doktoriral pa je na tej fakulteti leta 2008 z disertacijo o obveščevalni dejavnosti v javnem in zasebnem sektorju. Na Ministrstvu za obrambo RS je v obdobju 1997–1999 opravljal analitske in operativne naloge na obveščevalnem in varnostnem področju, v letih 1999 in 2000 je vodil 5. kontingent Slovenske vojske v mirovni misiji Združenih narodov na Cipru, od 2000 do 2005 je najprej vodil analitski in nato varnostni oddelek Obveščevalno-varnostne službe ministrstva za obrambo. Leta 2005 je bil imenovan za generalnega direktorja OVS, leta 2010 ga je vlada ponovno imenovala na ta položaj. V obdobju 2012–2013 je bil vodja sekretariata Sveta za nacionalno varnost, slovenski koordinator za boj proti terorizmu in direktor Slovenske obveščevalno-varnostne agencije. Nato je bil svetovalec načelnika Generalštaba Slovenske vojske. Od marca 2015 do junija 2016 je bil svetovalec za obrambo in javno

diplomacijo ministrici za obrambo Črne gore. V tem času je Črna gora prejela vabilo v zvezo NATO, Slovenija pa je tudi že ratificirala njej pristop k zvezi.

Na Fakulteti za državne in evropske študije je izredni profesor s področja nacionalne in mednarodne varnosti ter predstojnik Katedre za nacionalne in mednarodne varnostne študije. V okviru državljskih civilnodružbenih aktivnosti je predsednik Društva Evropska Slovenija in predsednik sveta Inštituta za globalno upravljanje – IGLU. Kot aktivist za varovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin je tudi predsedoval Odboru za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin – Odbor 2014. Kot udeleženec in predavatelj je doma in v tujini sodeloval na številnih predavanjih, seminarjih, delavnicah, usposabljanjih in konferencah s področja obveščevalne in varnostne dejavnosti. Pri tem je sodeloval z Evropskim centrom za varnostne študije George C. Marshall, Nacionalno obveščevalno univerzo, Univerzo Harvard in Univerzo Donja Gorica.

Je avtor in soavtor številnih znanstvenih in strokovnih monografij in člankov, v katerih se ukvarja z nacionalnovarnostnimi, geopolitičnimi in geostrateškimi vprašanji, z delom obveščevalno-varnostnih služb, asimetrijo sodobnih konfliktov, terorizmom, informacijsko-komunikacijskimi tehnologijami, globalnim upravljanjem, z varstvom človekovih pravic in temeljnih svoboščin ipd. V Slovenski vojski je predavatelj s svojega strokovnega področja.

Aktiven je tudi na publicističnem področju kot kolumnist in komentator vprašanj predvsem s področja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, geostrateških in geopolitičnih ter varnostnih vsebin. Ta monografija je prvo tovrstno publicistično delo.

Odlomki iz knjige

Zakaj *Kresovi – med pehom in prospedom*. Zato, ker je domovina danes, po četrstoletja svojega obstoja, pred rešnimi preizkušnjami in dilemami, kam bo šla v naslednjem četrstoletju. In zato, ker želim, da prevlada in zmaga svetloba, luč, optimizem; pa vendar ob tem ne smemo misliti, da se zgodi vse samo od sebe. Potrebno je vedeti, želeči, znati in nato tudi postoriti. In če smo se kaj naučili od naših prednikov v večstoletnem boju, da Slovenci postanemo narod z državo, nacija, smo se naučili, da se vztrajnost splača. Da se splača pogum in da sreča spremlja hrabre. Zato naj nas peh zgolj opominja, kaj sledi, če ni prospeha. (Stran 8)

V Sloveniji se moramo zavedati, da je tudi prisotnost levega, desnega ali radikalno islamističnega ekstremizma del naše družbe. O tem se je potrebno javno pogovarjati in imeti do vseh oblik ekstremizmov, s poudarkom na tistih, ki zagovarjajo nasilje, odnos ničelne tolerance. Vse institucije pravne države jih morajo obravnavati enako in enakovredno in ne v skladu s svetovnonazorskimi pogledi zaposlenih v teh ustanovah. Javnost pa si zasluži odgovor na vprašanje, ali vse institucije, vključno z njihovimi političnimi nadzorniki, delajo za to, da v Sloveniji ostane nizka ocena ogroženosti. (Strani 65–66)

Nazadnje je treba poudariti, da je ustavna kategorija svoboda govora ena največjih demokratičnih pridobitev, da ljubezen do svojega naroda ni nacionalizem, ksenofobija ali sovražni govor, temveč pozitivno čustvo domoljubja. Sovražni govor pa instrument zagovornikov sodobnih totalitarizmov, s katerim si poskušajo ugrabiti svobodo izražanja, ki nam jo zagotavljata ustava in osvobodena Evropa, ki je premagala tri totalitarizme. Najvišja in najtežja oblika sovražnega govora je namreč razglašanje misli in idej svobode govora za sovražni govor. Samo v totalitarizmu ni prostora za svobodo govora, pač pa samo za tiste, ki se čutijo poklicane, da to svobodo preganjajo. (Stran 226)

Ne samo Slovenija, celoten zahodni svet je pred velikimi izzivi. Teroristični napadi pripadnikov in zagovornikov Al Kaide in Islamske države postajajo v Evropi stalnica, lani Pariz, letos Bruselj. Špekulacije o tem, katero evropsko mesto bo naslednja žrtev napadov ali pa morda peščene italijanske, francoske ali španske plaže polnijo časopisne članke. Naša civilizacija je napadena, napadalec je identificiran in lociran. Težava, ki jo imamo, pa je, da tega dejstva enostavno ne želijo sprejeti. Dosti enostavneje je tiščati glavo v pesek, misleč, da bo problem izginil. Problem je tukaj, je zdaj, je med nami in bo z nami tudi v prihodnje. Prej ko se bomo soočili z njim, lažje nam bo. Treba se bo odločiti, v kakšnem okolju želimo živeti leta 2050. V svetu, ki ga bodo pretresali verski spopadi zaradi neuspešnih eksperimentov multikulturalizma, ali v svetu vzajemne tolerance in spoštovanja do drugačnih. Jaz si želim in zahtevam od oblastnikov slednjega. Vendar pot do tja ne vodi z dopuščanjem invazije, nasilnega vstopa v našo evropsko hišo, lažno humanitarnostjo in lažnim občutkom krivde. Pot do tja terja od nas odločnost pri zahtevi do vseh, ki želijo biti z nami, do popolnega spoštovanja naših vrednot, demokratičnih načel in tradicij. To moramo zahtevati tudi od vseh, ki smo jih izvolili in jih še bomo volili. Naj nas zgodovina enkrat nekaj nauči, da ne bomo spet ponavljali starih napak. (Strani 271–272)